

ikke vil blive benyttet til Personbefordring, om det gjaldt Varebiler, som man omdannede til Personbiler og brugte til at køre i Skoven med. Dertil vil jeg svare, at naturligvis er Meningen den, at et saadant Vareautomobil, der er indrettet paa eller bestemt til at fungere som Personautomobil, skal naturligvis beskattes som Personautomobil. Det ærede Medlem spurgte endvidere om, hvad der var Meningen med, at Regeringen vilde interessere sig for at hemme Spekulationen med alle de Midler, der maatte vise sig mulige dertil. Jeg kan ikke forklare det ærede Medlem det tydeligere end ved, hvad jeg allerede har sagt: Regeringen er inde i Forhandlinger om disse Forhold; og viser der sig en farbar Vej til at hemme Spekulationen — det er jo en af de vanskeligste Opgaver, som kan tænkes — ved Hjælp af Lovbestemmelser, er Regeringen fuldkommen villig til at yde en saadan Bistand.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Hvad Guldolden angaar, kan jeg ganske slutte mig til, hvad den højtærede Finansminister udviklede, og derfor behøver jeg heller ikke at svare det ærede Medlem Hr. Drachmann videre paa dette Punkt. Jeg vil kun sige til det ærede Medlem: Hvorledes vil han kunne hævde, at Staten, naar den giver sig til at opkræve sine Toldskatter i Guld, kan nægte at udbetale Arbejderne og Tjenestemændene deres Lønninger og alle Pensionister og Aldersrentenyderne deres Tilgodehavende hos Staten i Guld? Hvorledes vilde Staten kunne nægte det? Den kan da ikke opkræve i Guld af nogle og saa udbetale en Pengeseddél, der er saa meget mindre værd, til andre; det er vel en Umulighed? Og jeg vil gøre det ærede Medlem Hr. Drachmann opmærksom paa en anden Konsekvens af hans Standpunkt, det er den Fordring, der stilles af den norske Arbejderklasse, at de vil have deres Lønninger i Guld. Men saa gød jeg nok vide, hvor de Frugter, han tilsigter, bliver af.

Den højtærede Finansministers Indvendinger mod, hvad jeg havde sagt, forekommer mig ikke at være af den Art, at jeg behøver at bruge megen Tid til deres Imødegaaelse. Ministeren søgte at berolige Tobaksindustrien og Silkehatteindustrien. De Betyrninger, jeg gav Udtryk her i Dag, stammer fra autoriserede Talsmænd eller Repræsentanter for de paagældende

Industrier, det er Tobaksarbejderne selv, der i højeste Grad frygter for, at en Fordobling af Tobakstolden og den nye Silketold skal medføre den nævnte Arbejdsløshed. Jeg udtalte samtidig, at det skulde glæde mig, hvis Ministeren har Ret i sit mere optimistiske Syn. Den højtærede Minister talte om Formueafgift og advarede mod den. Et Øjeblik efter sagde han, at vi var tilbøjelige til at se Spøgelser. Ministeren talte om det socialdemokratiske Ministerium med dets mange Udgiftslove, men han glemte, at hvis Udgiftslovene kan have den Følge, at Erhvervslivet fremmes og Arbejdsløsheden formindskes, er det gode Love, der ogsaa forbedrer den almindelige Situation. Den højtærede Minister sagde, at han ganske vist i Efteraaret havde udtalt, at der ikke kom nogen Diskontoforhøjelse, han var i god Tro, og Nationalbanken var i god Tro, da den afgav denne Erklæring, men en Maaned efter mente den noget andet. Ja, hvis jeg siger til en Mand: Du vil vel betale mig, hvad Du skylder mig inden Juni Termin, og han svarer: Ja, det vil jeg indrette mig paa, og Manden saa en Maaned efter siger: Nu vil jeg ikke betale. — Det sagde Du, og det har jeg indrettet mig paa. — Ja, det var ogsaa min Tanke, men nu har jeg tænkt om —, saa vil det i høj Grad nedbryde min Tillid til denne Mand, og det, her er sket, nedbryder i høj Grad min Tillid baade til Nationalbanken og den højtærede Minister. Man kan ikke sige: Jeg var i fuldkommen god Tro, og saa en Maaned efter sige: Nu mener jeg noget andet.

Den højtærede Minister endte med at tale om Kreditindskrænkning. Jeg har sagt: Hvis Kreditindskrænkningen kan indskrænke Spekulationen, vil jeg være med til at støtte alle de Skridt i den Retning, som er praktiske, men jeg frygter for, og med Erfaringerne for Øje i høj Grad berettiget, at naar hele dette Spørgsmaals Løsning lægges i Bankernes Hænder, bliver det ikke Spekulationen, der indskrænkes, men den legitime Produktion og Omsætning. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister tror, at Bankerne vil gaa med til at sørge for, at man ikke fremtidig kan købe Aktier mod Udbetaling af 25 pCt. Hvis Folk vil anlægge deres Formue i Aktier — Gud bevares, det er en legitim Sag, det styrker Produktionsmidlerne, det er fortræffeligt, men jeg tror blot ikke, at Bankerne vil drage Omsorg for, at man fremtidig indbetaler Aktiens fulde Paalydende og ikke blot en vis Procent af Aktiens